Intervius d'Acció

Declaracions de Manuel Pagès

El Sr. Pagès ens reb en un salonet coquetó que es presta a parlar d'intimitats.

—Hauran de tornar un altre dia —ens diu— perquè, veuran, jo no comptava amb vostès...

—Com vulgui, però tingui present que si ens vol ésser ben sincer no hi ha com aprofitar les espontaneïtats.

—Està clar, però...

—Veurà, referent a l'aspecte general de política...

—No, això si que no; no els puc parlar de política; em concretaré sols a la meva actuació dins de l'Ajuntament.

—Digui.

—Quan vaig ésser nomenat pel govern actual per a desempenyar el càrrec que ocupo, prenguí la determinació de fer sols i exclussivament administració, sense mires personals ni polítiques. Encara que això incumbeixi més directament al senyor Alcalde, amb una bona fe i amb ganes de treballar per part de tots els Consellers, cadascú des de les seves respectives comissions podria fer un treball ben fet en el sentit administratiu. que és el que convé.

—Es parla molt de empleats municipals i de la seva supressió en part.

—Jo d'empleats no en treuré cap; ara, si durant la meva actuació n'hi ha un que no compleixi, allavors faria de treure'l tot seguit.

—Respecte els de vigilància...

—Aquests, al meu entendre, haurien d'ésser imprescindiblement de plantilla perquè no puguessin ésser trets així com així, a caprici de qualsevol. Puix es dóna el cas que aquests senyors en compliment del seu deure, es veuen precisats sovint amonestar a qualque senyor que sap retenir-ho a la memòria per el dia que encimbellat al poder, pugui desfer el greuge que se li inferí tant justament.

—Vostè ens ha parlat d'un pla d'economies i no creu que serà economitzar, suprimir el personal que hom diu que sobra?

—Sí; però fer economies per mitjà de la supressió d'empleats cal estudiar-ho detingudament.

—Si no vol parlar-nos de política, pot dir-nos almenys en quin partit milita?

—Jo he estat sempre liberal.

—Això és molt vague.

—Ja l'hi he dit que no podia parlar-li de política.

—Empès per quin sentiment, doncs, va demanar vostè que tots els edificis públics ostentessin la bandera catalana?

—Per un sentiment purament català, però net de tot sentiment polític.

—Creia vostè amb la xiulada que el poble premià la seva actuació en el primer Ple?

—Si; la xiulada de la plaça l'esperava. És una arma natural dels contraris i no guardo rencor a ningú.

—Fou per la defensa que va fer de la placa del senyor Torras, veritat?

—Si; jo vaig defensar la placa del senyor Torras com vaig defensar la del Dr. Robert, quan van proposar de treure-la; puix jo crec que una placa quan és posada no hauria de poder-se treure de qualsevol manera.

—I la de la Casa la Ciutat.

—D'aquella dic el mateix, més, que un trenta tres per cent de les signatures que es presentaren per treure-la havien també signat per posar-la-hi.

—La seva opinió sobre l'emprèstit?

—Jo crec que és imprescindible, tant imprescindible com la construcció de les cloaques, les quals no es poden fer sense efectuar l'emprèstit. Ara, que crec també, podria fer-s'hi una rebaixa.

Efemèrides granollerines

El día 4 d'octubre de l'any 1928, va acordar-se la contractació de un emprèstit de dos milions de pessetes per l'Ajuntament de la Ciutat (gravant per tant l'erari del comú per trenta anys), aprovant-lo amb el seu vot els senyors **Paulí Torras, Josep Creus, Josep Jonch, Alfred Baró, Amadeu Barbany, Genís Valls, Joan March, Boi Rosquelles, Josep Marimón** i **Lluís Vallcorba.** Els senyors **Ramon Novelles, Julià Estrada** i **Francesc Torras,** regidors també en aquella època, no varen assistir a la sessió, però no havent protestat en temps oportú, tàcitament subscrigueren l'acord.

La **DIGESTONA** Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.

Acció, 27/4/1930, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers